

רחל מרחלת על כל העולם

מאת
שולמית יריב

אחייניתו של ריצ'ארד ברטון

מייד גט וגם קיבלה אותו. שבוע אחרי הגט נשא יורם לאשה את פולין, ומאז הם חולמים להקים באילת בית-מלון גדול, ואולי הם אפילו יקימו אותו באחד הימים.

רחל צוורן נישאה בינתיים לאנגלי, וזוהי איתו בארץ הקרה.

עד כאן הכל בסדר. מה שאני לא מבינה זה איך מתחבר הסיפור שגודע לי עם כל האושר והעושר הזה. לי נודע לפני שנה, בין כל הפרשות האלה, שיוורם הנ"ל נמצא בארץ, באילת כמובן, וכדי שלא יהיה לגמרי לבד בחדר, הוא לקח איתו איזו בחורה נחמדה, שתבלה איתו את הלילה. הלילה נגמר ובבוקר, כשהתעורר יורם וכיוון את שפתיו לנשיקת בוקר טוב, הוא גילה שאין פה, אין אשה ואין כסף (הרכה כסף).

למה הוא עוד רוצה לחזור לאילת, אני לא מבינה.

חשבתם שמי שעושה את ההרשות היום הם טייסי-חלל, מדענים ומתכנתי-מחשבים? איפה אתם חיים: החדשות הכי טריות זה ממדור כורי-הפחם מוולס וחייטי-הצמרת בפלשתינה (א"י). הדמויות הפועלות הם צאצאיהם של ריצ'ארד ברטון, הפמיטיסטי-השחקן ז'ז' וישראל צוורן, חייטי-הצמרת ז'ל. שני האדונים הנ"ל נחים על מישככם בשלום. אבל צאצאיהם ממשיכים להשי תולל.

זה התחיל ככה: בתו של האדון צוורן, רחל, נישאה בומנו ליוורם יודוביץ, מבעלי אחד הדיסקוטקים הראשונים בארץ (יחוס, מה יש לדבר). הם עשו ביחד ילד קטן בשם ג'יא, ואיתו ביחד עזבו את ציון למען גולת אנגליה, ששם, כידוע, הדשא ירוק יותר.

באנגליה הקים יורם איזו מיסעדה או שתיים בשם רשת-מיסעדות, לזכר מיסעדת-הפאר שז' היתה לו באילת, טירן, שנשרפה בשנת 1971. בסיכונים בין מיסעדותיו הכיר יורם את אחייניתו של ריצ'ארד ברטון, פולין, שאם היא יפהפיה תוכלו לבדוק בעצמכם בתמונה (למה שאני אתחייב?). יותר מארבע שנים הם היו ביחד, וכמובן שכל העולם, מלבד האשה החוקית רחל, ידע על הרומן.

אבל כשהוא לקח את הברטונית לאילת, כרי שלא יראו אותם האנגלים כשהם קוראים שקספיר בלילה, התגלה העניין לרחל. היא דרשה

פולין ברטון ויורם יודוביץ
כורה-הפחם וחייטי-צמרת

ענת טופול
בפרדס

דפי מחשב

חשבתם שענת טופול מלקקת ריב? הנה היא מצאה חתן נחמד, תוצרת הארץ, לשיחת-לב האבא, האמא, הסבתא ועם ישראל, תאריך החתונה נקבע, רשימת המוזמנים נכתבה על שמונה קילומטר של דפי-מחשב, ובריוק כשצריך להתחיל לטפל בחתונה, קיבל אבא-טופול תפקיד בהצגה מראה מעל הגשר בלונדון, וברח לחזרות, כשהוא משאיר כאן את הווג הצעיר לחפש מקום שיכיל את כל האורחים. הציעו להם את איצטריון בלומפילד, הציעו להם את אמפיתיאטרון קיסריה, הציעו להם את היכל התרבות ואת שפתי-הים של תל-אביב. אבל הם החליטו שחתונה זה לא כדורגל, וגם לא קונצרט, והאירוע יתקיים כנראה בפרדס בנס" ציונה, 27 באוגוסט.

או בינתיים-חיים טופול בלונדון, ענת ויורם ברזל ואמא שלו הולכים לקולנוע ביחד,

ההבדל הקטן

כל הסיפור שכתבתי לכם בשבוע שעבר על ג'ילה גרלן הוא נכון, מלבד העובדה שהבעל הוא לא מראלס אלא ממיאמי (הברל גדול), הוא לא רק אמריקאי אלא גם ישראלי-לשעבר, ואפילו יש לו שם. שמו חיים וינר, הוא לא מיליונר גדול, אבל הוא כנראה עשירי קטן. הוא לא רווק אלא אלמן עם שתי בנות, ולא נולד להם בן אלא בת. וחוק מזה, מרקיו, הכל בסדר.

כל הטעויות האלה לא היו קורות, אילו הביקור האחרון של בני-הווג, לפני שנה בערך, לא היה כליכך אינקוגניטו. מה היה להם בכלל להסתיר — שהם באו הנה כדי להרים כמה תרבי מות? תרומה לבית-היתומים בכפר-סבא, שגילה גרלה בו, תרומה לאיגוד-נכים, שבו עבדה בומנו כמזכירה; ותרומה לקרן תל-אביב, משהו לפי תוח החזונות בארץ.

הסקופ העיקרי היה שהיא ילדה בגיל 48 — וזה בהחלט אינו הולך בריגל.

שיחת חוץ

דרינג, דרינג.
"את פרדריקה, בכקשהו"
"מרבית. מי זאת?"
"כאן חנה עזרא. מה פיתאום מסרת את סיפור מעילי-הפרווה שמכרתי לך לרחל המרחי לת?"
"כי היא חברה שלי, ואני מספרת הכל לחברים שלי. חוץ מזה, אני לא מבינה למה את כועסת. התמונה שלך שהופיעה בעיתון היתה נהדרת."
"התמונה היתה בסדר, אבל העובדות לא כלי-כך!"
"מה העובדות?"
"זה נכון שלא-ברשה טמזר היה רומן קצר"

חנה עזרא
רק אני

צר עם הבלונדית הזאת, ששכחתי מה שמה, אבל זה היה רק בתקופה שהיא היתה מזכירה שלו. עכשיו היא לא מזכירה שלו יותר, והיחסים בינינו טובים היום יותר מאי-פעם."
"את רוצה שאני אעביר את זה לרחל המר-חלת?"
"למה לא?"
מה שצריכה רחלנית טובה לעשות זה למצוא לה הרבה חברות, לקנות לעצמה מכשיר-טלפון וללכת לנוח. את העבודה יעשו בשבילה.

ליאור, אסי וקארוליין דיין
עדיין בקיבוץ

מה קורה שם בדיוק?

ביום השישי ראיתי אותם בהקרנת-הכוכה של הסרט בנות: קרוליין לנגפורד ואסי דיין ואפילו אבנר, הבן הבכור של אסי מנשואיו לא-הורגה. ישבתי מאחוריהם, ולרגע היה נדמה לי שהסיפור שלי מלפני חודשיים, כדבר משבר בנישואיהם, היתה המצאה של הראש החולה שלי. למחרת בבוקר טילפנתי להם, אסי-אראס, כדי להציל את כבודי. דרינג דרינג.

קול נשי מנומנם ענה לי. ביקשתי לדבר עם אסי, אבל השעה היתה מוקדמת מדי, רק בסביבות 11 וחצי, וביקשו ממני להתקשר בעוד שעה. דרינג דרינג.

שאלתי את אסי אם הקול הנשי היה שייך לקרוליין, והוא אמר: "כן, למה לא?"

שאלתי אם הכל שוב בסדר בחיי-הנישואין שלהם. "בטח שהכל בסדר! אנחנו מחכים לגט!"

"ומה עם הילד הקטן, ליאור?"

"לעת עתה הוא מסודר בקיבוץ, למשך חצי שנה. מה שיהיה איתו אחרי-כך אני עוד לא יודע."